

شیوع آلودگی‌های انگلی در کودکان مهدهای کودک شهرستان بزم (۸۱-۸۲)

رویا احمد رجبی*^۱، فرزانه ورزنده^۲، منصور عرب^۳، عباس عباسزاده^۴

خلاصه

سابقه و هدف: شیوع انگل‌های روده‌ای یکی از شاخص‌های مهم بهداشتی در هر جامعه محسوب می‌شود و مبارزه با آن یکی از بخش‌های مهم برنامه‌های توسعه ملی کشورهای مناطق گرمسیری به شمار می‌رود. هدف از این مطالعه تعیین فراوانی انگل‌های روده‌ای کودکان مهدهای کودک شهرستان بزم و بررسی عوامل مؤثر در بروز آن‌ها بود.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه توصیفی - مقطعی، جمعاً ۳۷۰ نفر از کودکان مهدهای کودک باروش تصادفی - طبقه‌ای انتخاب گردیدند و متغیرهایی از قبیل سن، جنس، محل سکونت، نوع مهدکودک، بعد خانوار، سطح تحصیلات والدین، شغل مادر و تعداد فرزندان ثبت شد. برای تشخیص آلودگی‌های انگلی از روش‌های مستقیم فرمالین - اتر و نوار چسب اسکاچ استفاده گردید. از هر فرد مورد مطالعه سه نوبت در ۳ روز متوالی آزمایش مدفوع به عمل آمد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که میزان کلی شیوع آلودگی ۴۷ درصد بود. میزان شیوع آلودگی در پسران ۴۳/۱ درصد و در دختران ۵۶/۹ و میزان شیوع آلودگی در مهدهای کودک شهر ۳۳/۸ درصد و روستا ۸۰/۸ درصد می‌باشد. میزان شیوع کرم‌های روده‌ای ۳/۲۴ درصد و تک یاخته‌های روده‌ای ۴۳/۷۶ درصد بود. بین محل مهدکودک، سواد والدین، تعداد اعضای خانواده، تعداد فرزندان بامیزان شیوع آلودگی‌های انگلی ارتباط معنی‌دار وجود داشت (۰/۰۵ < P). بین جنس کودکان مورد مطالعه با میزان آلودگی‌های انگلی ارتباط معنی‌دار مشاهده نشد. اکثر مبتلایان در گروه سنی ۶-۷ سال قرار داشتند.

نتیجه‌گیری: با توجه به یافته‌های فوق بایستی آموزش مداوم و مستمر کودکان و والدین آن‌ها در خصوص رعایت اصول پیشگیری از آلودگی‌های انگلی همواره سرلوحه امور بهداشتی مهدهای کودک قرار گیرد. و آزمایش‌های انگل‌شناسی در بدو ورود به مهدکودک به طور اجباری در سه نوبت به فاصله یک هفته انجام شود.

واژه‌های کلیدی: انگل‌های روده‌ای، کودکان، مهدکودک، بزم

*۱- کارشناس ارشد میکروپزشناسی و عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی کرمان (نویسنده مسئول)

۲- کارشناس میکروپزشناسی دانشگاه علوم پزشکی کرمان

۳- کارشناس ارشد پرستاری و عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی کرمان

۴- استادیار پرستاری و عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی کرمان

مقدمه

یکی از شاخص‌های بهداشت و سلامت هر جامعه، وضعیت ابتلای افراد آن جامعه به عفونت‌های انگلی است. از بین انگل‌ها، انگل‌های روده‌ای به‌طور وسیعی در جهان انتشار داشته و بیماری‌های ناشی از آن‌ها به دلیل ایجاد عوارضی مانند سوءجذب، اسهال، کم‌خونی، کاهش نیروی کار، کاهش ضریب هوش و رشد جسمانی از مشکلات مهم بهداشتی اغلب کشورهای جهان به ویژه کشورهای گرمسیری و نیمه گرمسیری در حال توسعه می‌باشند [۱۹، ۲۴، ۳۲].

بر اساس آمارهای سازمان بهداشت جهانی (WHO) سالیانه بالغ بر سه میلیارد و پانصد میلیون نفر از جمعیت کره زمین به نوعی از بیماری‌های انگلی آلوده می‌باشند [۳۰] و نسبت آلودگی به عوامل انگلی دستگاه گوارش بین ۲/۴٪ تا ۶۷/۵٪ گزارش گردیده است [۸، ۲۷].

شواهد نشان می‌دهد که در کودکان سنین قبل از دبستان، به سبب پائین‌تر بودن سطح ایمنی و تماس بیشتر با خاک و مواد آلوده‌کننده و نیز عدم رعایت موازین اولیه بهداشتی [۶]، بیشترین آلودگی به انگل‌های با انتقال مستقیم مانند: ژیاودییا، هایمنولپیس نانا^۱ و اکسیور و... را دارند [۱۸]، به طوری که شیوع آلودگی در کودکان ۱-۷۲ ماهه (با میانگین ۳۰ ماه) ناحیه سریلانکا ۲۴/۵٪ [۲۲] و در کودکان زیر ۱۴ سال شهر لاپلاتای آرژانتین با درآمد پائین و متوسط به ترتیب ۵۴/۴ درصد و ۳۵/۱ درصد [۲۵] و در ۲۲ مرکز مهدکودک تورنتو ۳۶ تا ۴۶ درصد [۲۶] اعلام شده است.

مطالعه انگل‌های روده‌ای در نقاط مختلف کشور ایران نیز حاکی از آن است که در همه جای کشور کم و بیش آلودگی‌های انگلی به عنوان یکی از مسائل مهم بهداشتی مد نظر می‌باشند [۶]، به طوری که میزان آلودگی در کودکان ۱-۱۲ ساله شهر کرمان ۳۰٪ [۱۳]، در کودکان ۱۳-۲۴ ماهه شهرستان سیرجان ۵۸/۳٪ [۱]، در کودکان زیر دو سال مناطق شهری شهرستان سمنان ۱۴/۲٪ [۱۲] و در کودکان زیر یک سال تا شش سال شهرستان شاهرود، ۴۳/۱٪ [۱۷] گزارش گردیده است. کودکان، آسیب‌پذیرترین گروه‌های اجتماعی از نظر ابتلا به بیماری‌های عفونی هستند. اولین محل تجمع

بیماری در مهدهای کودک و کودکانها می‌باشد [۹، ۲۸] و این خطرناکترین مرحله زندگی برای ابتلای آنها به انواع بیماری‌های عفونی شایع در محل زندگی خواهد بود [۹] به طوری که میزان آلودگی در کودکان مهدهای زنجان ۱۰/۲۵ درصد [۸] و میزان شیوع ژیاودیازیس در مهدهای کودک شهرستان شهرضا ۳۵/۴٪ [۹] بوده است.

به دلیل عدم رعایت کافی اصول بهداشتی و وجود کودکان آلوده بدون علامت در مهدهای کودک که مجموعه‌ای از افراد مستعد، بخش اعظم روز را در تماس نزدیک با یکدیگر به سر می‌برند و از اشیاء و اسباب بازی‌های مشترک استفاده می‌نمایند و تماس مکرر دست با اشیاء و دهان شایع است وضعیت دشواری برای کنترل بیماری در جامعه به وجود می‌آورد، بنابراین شناسایی ناقلین و بیماران نه تنها از جنبه انتشار آلودگی‌های انگلی به جامعه از اهمیت زیادی برخوردار است بلکه از عواقب زیانبار عفونت بر رشد و تکامل کودکان نیز پیشگیری خواهد نمود [۹، ۲۳].

با توجه به اینکه بیماری‌های انگلی از مهمترین مشکلات بهداشتی - درمانی کشورهای در حال توسعه بوده و سالیانه مبلغ هنگفتی از بودجه این ممالک صرف مبارزه با این بیماری‌ها می‌شود [۵]، بنابراین آشنایی با وضعیت اپیدمیولوژی بیماری‌های انگلی در نقاط مختلف کشور خصوصاً نقاطی که با فقر بیشتر اقتصادی، فرهنگی و بهداشتی دست به گریبان هستند می‌تواند باعث بهبود برنامه‌ریزی برای مبارزه با این بیماریها گردد. مشکلات ذکر شده ناشی از بیماری‌های انگلی و شیوع ۴۷/۲۴ درصد آلودگی انگلی در بخش مرکزی شهرستان کرمان [۷] انگیزه انجام این پژوهش در شهرستان بم که یکی از نقاط محروم استان کرمان می‌باشد ایجاد نمود و این پژوهش در یکی از مهمترین گروه‌های سنی جامعه انجام شد.

مواد و روش‌ها

این مطالعه از نوع توصیفی - مقطعی بوده که به شیوه نمونه‌گیری تصادفی - طبقه‌ای از پائیز ۱۳۸۱ لغایت بهار ۱۳۸۲ بر روی ۳۷۰ نفر از کودکان مهدهای کودک شهرستان بم انجام گرفته است. بر اساس شیوع حدود ۴۷/۲۴ درصدی آلودگی به

آلودگی با انگل‌های روده‌ای مشاهده شد. آلودگی با انگل‌های بیماری‌زا در ۷۸ نفر (۲۱/۰۸٪)، آلودگی با انگل‌های غیر بیماری‌زا در ۷۷ نفر (۲۰/۸٪) و آلودگی با انگل‌های بیماری‌زا و غیر بیماری‌زا در ۱۹ نفر (۵/۱٪) از افراد مورد مطالعه مشاهده گردید. در بین کودکان آلوده، ۱۰۰ نفر (۲۷/۰۲٪) با تک یاخته‌ای‌ها و ۲۹ نفر (۷/۸۳٪) با کرم‌ها و ۴۵ نفر (۱۲/۱۶٪) دارای آلودگی مختلط کرمی و تک یاخته‌ای بودند.

در بین کودکان مورد مطالعه، ۲۰۸ نفر (۵۶/۲٪) را دختران و ۱۶۲ نفر (۴۳/۸٪) را پسران تشکیل دادند که در ۹۹ نفر (۴۷/۶٪) از دختران و ۷۵ نفر (۴۶/۳٪) از پسران انگل‌های روده‌ای مشاهده شد (جدول ۱).

جدول ۱: توزیع فراوانی آلودگی به انگل‌های روده‌ای در کودکان مهدهای کودک شهرستان بم بر حسب جنس

جنس آلودگی	دختر		پسر	
	تعداد	درصد	تعداد	درصد
آلوده	۹۹	۴۷/۶	۷۵	۴۶/۳
غیر آلوده	۱۰۹	۵۲/۴	۸۷	۵۳/۷
جمع	۲۰۸	۱۰۰	۱۶۲	۱۰۰

در ۱۱۰ نفر (۲۹/۷۲٪) از افراد آلوده، منحصراً آلودگی با یک انگل، ۵۲ نفر (۱۴/۰۵٪) با دو گونه، ۱۱ نفر (۲/۹۷٪) با سه گونه و فقط در یک نفر (۰/۲۷٪) آلودگی با چهار گونه وجود داشت. شایع‌ترین آلودگی با یک گونه ژیا ردیا، با دو گونه ژیا ردیا لامبلیا به علاوه اکسیور، با سه گونه ژیا ردیا لامبلیا به همراه اکسیور و انتامبا کلی و با چهار گونه تنها در یک فرد آلودگی با ژیا ردیا لامبلیا، اکسیور، یدامیابوتچلی و استرونژیلوس استرکورالیس مشاهده شد و آلودگی با ژیا ردیا لامبلیا (۱۶/۸٪) و انتامبا کلی (۱۲/۱٪) به ترتیب شایع‌ترین آلودگی تک یاخته‌ای بیماری‌زا و غیربیماری‌زا می‌باشد (جدول ۲).

انگل‌های روده‌ای در بخش مرکزی شهرستان کرمان [۷] و با در نظر گرفتن ضریب اطمینان ۹۵ درصدی و دقت ۵٪ حجم نمونه ۳۸۳ نفر محاسبه گردید که جهت اطمینان ۳۹۰ نفر را در پژوهش شرکت دادیم که تعداد ۳۷۰ نفر تا پایان طرح با گروه تحقیق همکاری داشتند و در این شهرستان ۱۵ مهدکودک وجود دارد که به تفکیک ۷ مهدکودک شهری (خصوصی و دولتی) و ۸ مهدکودک روستایی دولتی با جمعیت معادل ۷۱۵ نفر در زمان انجام پژوهش فعالیت می‌کردند که با توجه به تعداد کل نمونه و تعداد کودکان هر مهدکودک، تعداد نمونه در هر مهدکودک محاسبه گردید. سپس جهت تهیه نمونه مدفوع از کودکان ظروف درپوش دار پلاستیکی همراه با آبسلانگ در اختیار مادران قرار گرفت و به مادران آموزش داده شد که در سه روز متوالی به کمک آبسلانگ مقداری از مدفوع کودک خود را در ظرف درپوش دار قرار دهند و نمونه تهیه شده را به مهدکودک بیاورند. نمونه‌ها توسط کارشناس مربوطه در آزمایشگاه دانشکده پرستاری با استفاده از روش مستقیم با سرم فیزیولوژی و محلول لوگل و روش تغلیظی فرمالین - اتر برای تشخیص آلودگی‌های انگلی روده‌ای بررسی شدند [۳۰]. برای تشخیص آلودگی با اکسیور از روش چسب نواری اسکاچ استفاده گردید. در این روش قطعه‌ای از نوار چسب در اطراف ناحیه مقعد چسبانده شده، سپس برداشته می‌شود و جهت آزمایش بر روی یک لام گذاشته می‌شود [۲]. اطلاعات مربوط به سن، جنس، محل سکونت، نوع مهدکودک، بعد خانوار، سطح تحصیلات والدین، شغل مادر و تعداد فرزندان خانوار برای هر کودک موجود در مهدکودک جمع‌آوری گردید. برای استخراج داده‌ها و انجام آزمون‌های آماری از نرم افزار SPSS و برای تعیین ارتباط بین متغیرها از آزمون مجذورکای و آزمون آنالیز واریانس یک‌طرفه استفاده گردید.

نتایج

از ۳۷۰ نفر کودک مورد مطالعه در ۱۷۴ نفر (۴۷٪)

جدول ۲: توزیع فراوانی کرمها و تک یاخته‌های روده‌ای در کودکان مورد مطالعه شهرستان بم

تک یاخته‌ای‌های انگلی	فراوانی نسبی (%)	آلودگی کرمی	فراوانی نسبی (%)
ژیاردیا لامبلیا	۱۶/۷۵	انتروبیوس	۱۵/۹
انتامبا کلی	۱۲/۲	ورمیکولاریس	۲/۷
اندولیماکس نانا	۵/۱	هایمنولپیس نانا	۱/۸۹
یدامیبا بوتچلی	۴/۰۵	آسکاریس	۱/۶
کیلوماستیکس	۲/۹۷	لومبریکوئیدیس	۰/۸
مزنیلی	۲/۷	گونه‌های تریکو	
بلاستمیس	۱/۰۸	استرانژیلوس	
هومینیس	۰/۵	استرونژیلوس	
دیانتامبا		استرکوریس	
فراژیلیس			
بالانتیدیوم کلی			

جدول ۳: توزیع فراوانی کودکان مبتلا به آلودگی‌های انگلی بر حسب جنس، سن، نوع مهد کودک و شغل مادر

متغیرها	تعداد افراد مبتلا به آلودگی انگلی	درصد آلودگی انگلی	جنس	
			دختر	پسر
جمع	۱۷۴	۱۰۰		
کمتراز ۲ سال	۲	۱/۱۴		
۲-۴ سال	۴۲	۲۴/۱۳		
سن				
۴-۶ سال	۶۴	۳۶/۸		
۶-۷ سال	۶۶	۳۸		
جمع	۱۷۴	۱۰۰		
خصوصی	۷۸	۴۴/۸		
نوع مهد				
دولتی	۹۶	۵۵/۲		
کودک				
جمع	۱۷۴	۱۰۰		

بیشترین و کمترین میزان آلودگی به کرمها مربوط به انتروبیوس ورمیکولاریس (۱۵/۹٪) و استرونژیلوس استرکوریس (۰/۸٪) بود (جدول ۲). میانگین سنی کودکان مورد بررسی ۴/۷ سال با انحراف معیار ۱/۳ سال و کمترین و بیشترین سن به ترتیب ۱/۵ و ۷ سال بوده است. بیشترین میزان آلودگی در گروه سنی ۶-۷ سال وجود داشت (جدول ۳) بین سن و جنس مورد مطالعه با آلودگی‌های انگلی ارتباط معنی‌دار مشاهده نشد. در مقایسه بین مهدهای کودک دولتی و خصوصی میزان آلودگی به ترتیب ۵۵/۲٪ و ۴۴/۸٪ (جدول ۳) و در مهدهای کودک واقع در شهر و روستا نسبت آلودگی به ترتیب ۳۳/۸٪ و ۸۰/۸٪ بود (p<۰/۰۵).

توزیع فراوانی و درصد کودکان مبتلا به آلودگی‌های انگلی بر حسب بعضی متغیرها را نشان می‌دهد که بین میزان آلودگی به انگل‌های روده‌ای با سطح تحصیلات والدین و کودکان ارتباط معنی‌داری مشاهده و در جدول شماره ۴ آورده شده است (p<۰/۰۵). یافته‌ها نشان داد که اکثر مادران کودکان مبتلا به آلودگی‌های انگلی خانه‌دار بودند و میزان ابتلای کودکان مادران شاغل در مراکز بهداشتی ۳۲/۷٪ بود (جدول ۴). میانگین بعد خانوار درمورد کودکان آلوده ۴/۸۲ با انحراف معیار ۱/۵۸ و میانگین تعداد فرزندان هر خانواده ۲/۶۸ با انحراف معیار ۱/۴۵ بود که با آلودگی‌های انگلی ارتباط معنی‌دار داشت (p<۰/۰۵).

جدول ۴: نسبت آلودگی انگلی کودکان مورد بررسی بر حسب تحصیلات والدین و شغل مادر

شغل مادر			میزان تحصیلات مادر					میزان تحصیلات پدر					متغیرها آلودگی
خانه دار	معلم	شاغل مراکز بهداشتی	دانشگاهی	دبیرستان	راهنمایی	ابتدایی	پیسواد	دانشگاهی	دبیرستان	راهنمایی	ابتدایی	پیسواد	
۱۱۵	۴۰	۱۹	۴۹	۶۷	۳۹	۱۱	۸	۵۷	۶۲	۲۹	۱۳	۱۳	تعداد کودک آزمایش شده
۵۶/۹	۳۶/۴	۳۲/۷	۳۲/۷	۴۹/۳	۶۳/۹	۷۳/۳	۱۰۰	۳۴/۸	۴۸/۴	۵۹/۲	۸۱/۳	۱۰۰	نسبت آلودگی (درصد)

بحث

بیماری‌های انگلی از مهمترین مشکلات بهداشتی - درمانی کشورهای در حال توسعه می‌باشند. اقتصاد ضعیف این دسته از کشورها زیر بار عواملی مانند جمعیت زیاد، شرایط آب و هوایی، کمبود تسهیلات بهداشتی و هم‌چنین هزینه سنگین تشخیص و درمان بیماری‌های مختلف از جمله بیماری‌های انگلی قرار دارند [۴]. نتایج این مطالعه نشان داد که میزان شیوع آلودگی‌های انگلی در مهدهای کودک مورد مطالعه ۴۷ درصد بوده است که در مقایسه با مطالعه عطائیان و همکاران که میزان آلودگی انگلی در مهدهای کودک زنجان را ۱۰/۲۵ درصد گزارش نموده‌اند [۸]، بیشتر می‌باشد، که احتمالاً عواملی مانند موقعیت جغرافیایی (گردوغبار زیاد)، کمبود تسهیلات بهداشتی، عدم دفع بهداشتی فضولات و فاضلاب‌ها، بی‌توجهی به دستورات ساده بهداشتی و تغییر ناپذیری در عادات و آداب محلی می‌تواند دخیل باشد. مروری بر مطالعات قبلی حکایت از آلودگی قابل توجه نقاط مختلف کشور به انگل‌های روده‌ای دارد. میزان آلودگی در شاهرود ۴۳/۱٪ [۱۷]، شهرستان سبزوار ۵۳/۳٪ [۱۸]، روستاهای تنکابن و رامسر ۶۲/۴٪ [۱۱]، شهرستان تبریز ۶۳/۸٪ [۱۶]، شهرستان سیرجان ۵۸/۳٪ [۱]، مناطق روستایی شهرستان برخوار و میمه ۳۵/۶٪ [۱۵] گزارش شده است.

در این مطالعه شایع‌ترین تک یاخته انگلی، ژیاوردیالامبلیا با شیوع ۱۶/۷۵ درصد بود. در مطالعه بهمن رخ در مهدهای

کودک بهزیستی تهران میزان وفور ژیاوردیازیس در چهار مهدکودک به ترتیب ۲۳، ۲۵/۱۶، ۴/۴، ۱۶/۸ درصد [۳] و در مطالعه فاتحی و همکاران در مهدهای کودک وابسته به بهزیستی شهرضا به ترتیب ۳۴، ۴۰/۴، ۲۱/۴ درصد و در مجموع سه مهدکودک ۳۵/۴ درصد بوده است [۹]. از مقایسه آمار فوق با نتایج بدست آمده در شهرستان بم مشاهده می‌گردد که آلودگی با ژیاوردیا در مهدهای کودک این شهرستان با نتایج دو مهدکودک بهزیستی تهران همخوانی دارد که با توجه به این که مهدکودک‌ها به عنوان مکان‌های مهمی برای ژیاوردیا بومی و انتقال آن محسوب می‌شوند [۳۱] و تماس نزدیک کودکان با یکدیگر عامل انتقال این انگل از شخص به شخص دیگر می‌باشد [۲۰] قابل توجه است، در مطالعات انجام شده در نقاط مختلف دنیا، شیوع ژیاوردیا در مهدهای کودک سانفرانسیسکو، ونزوئلا و ایالت زولیا ۴۵/۱ درصد [۲۱]، کودکان زیر ۶ سال اسپانیا ۶۷ درصد [۲۰] و ۲۲ مهدکودک تورنتو ۷/۸ درصد [۲۶] گزارش گردیده است.

فراوانی آلودگی به انتروبیوس ورمیکولاریس در این بررسی ۱۵/۹ درصد می‌باشد. میزان آلودگی به این انگل در مهدهای کودک اهواز ۳۴/۳۴ درصد [۱۴] و در مهدهای کودک زنجان ۶/۹٪ [۸] گزارش گردیده است. بالا بودن میزان اکسیور در این مطالعه می‌تواند به دلیل انتقال مستقیم کرم و عدم رعایت بهداشت در گروه‌های سنی در معرض خطر و هم‌چنین شرایط جوی (وجود گردوغبار زیاد) منطقه مورد مطالعه باشد.

در این مطالعه بین سطح دانش والدین و شیوع آلودگی با انگل‌های روده‌ای در کودکان رابطه مستقیمی به دست آمد ($p < 0/05$). بقای و همکاران نیز در مطالعه خود به نتیجه مشابهی دست یافته‌اند [۲] به این معنی که با افزایش سطح آگاهی والدین احتمال آلودگی با انگل‌های روده‌ای در کودکان کاهش می‌یابد. در بررسی فاتحی و همکاران نیز درصد بالای ابتلا به ژیاودیا مربوط به کودکان مادران بی سواد و پدران دارای تحصیلات ابتدایی بوده است. در اینجا سواد می‌تواند به‌عنوان یک فاکتور تقویت‌کننده پذیرش اطلاعات بهداشتی مطرح باشد [۹].

در بررسی حاضر بین تعداد فرزندان خانواده و آلودگی‌های انگلی رابطه معنی‌دار مشاهده شد ($p < 0/05$) که با نتایج بقای و همکاران مطابقت دارد [۲]. در مطالعه فاتحی و همکاران گرچه رابطه معنی‌داری در این زمینه مشاهده نشده اما ۵۰ درصد کودکان مبتلا به ژیاودیا مربوط به خانواده‌های پرجمعیت بوده است. به نظر می‌رسد تراکم جمعیت در خانواده‌ها و تماس هر چه بیشتر افراد با یکدیگر احتمال انتقال انگل‌ها را زیادتر می‌کند و احتمالاً تعداد افراد خانواده هر چند به‌عنوان یک عامل مستقل نمی‌تواند شیوع آلودگی را متأثر کند ولی اثرات ناشی از آن بویژه اثرات اقتصادی و عدم رعایت بهداشت و کمتر توجه نمودن والدین به کودکان به ویژه در امر بهداشت و تغذیه می‌تواند موجب افزایش آلودگی شود [۹].

در رابطه با شغل مادر و ابتلا به آلودگی‌های انگلی در این مطالعه رابطه معنی‌داری مشاهده گردید ($p < 0/05$). همچنین کودکان مادران شاغل نسبت به خانه‌دار کمتر به آلودگی‌های انگلی مبتلا بوده‌اند. در مطالعه فاتحی و همکاران نیز بین شغل مادر و ابتلا به ژیاودیا رابطه معنی‌داری مشاهده گردیده است [۹]. به طور کلی انتظار می‌رود که مادر شاغل از تحصیلات بالاتری برخوردار بوده و در نتیجه باعث ارتقاء سطح فرهنگ و در نهایت بهداشت خانواده خود گردد، از طرف دیگر درآمد مادر باعث افزایش درآمد خانواده و بهبود وضعیت تغذیه و در نتیجه بهداشت و سلامت خانواده می‌گردد [۵] نتایج بدست آمده از این مطالعه نیز با این انتظار هماهنگی داشته و مؤید همین نکته است.

هایمنولپیس نانا با ۸ مورد (۲/۶٪) آلودگی، پس از اکیسورفراوانترین انگل کرمی مشاهده شده در این مطالعه است که با میزان آلودگی شهر یزد ۳/۲ [۱۰] و شهرستان برخوار و میمه ۲/۳٪ [۱۵] همخوانی دارد. تخم این کرم بلافاصله آلوده‌کننده بوده و انتقال به طور مستقیم از طریق کودکان آلوده و منابع آلودگی از جمله مدهای کودک صورت می‌گیرد. آلودگی با این کرم به جز یک مورد مربوط به کودکان مدهای کودک روستا بود که می‌تواند به خاطر محیط مهدکودک و سر و کار داشتن کودکان با خاک در مکان بازی‌شان باشد.

در این مطالعه بین میزان شیوع آلودگی‌های انگلی از جمله ژیاودیا با سن و جنس کودکان ارتباط معنی‌داری وجود نداشت که با نتایج فاتحی و همکاران [۹] و چنگ^۱ [۲۱] همخوانی دارد.

در این مطالعه بین محل مهدکودک (شهر و روستا) و میزان ابتلا به آلودگی‌های انگلی رابطه معنی‌دار مشاهده گردید ($p < 0/05$) و نسبت آلودگی در مهدهای کودک روستا بیشتر از شهر مشاهده شد. گزارش‌های منتشر شده طی سه دهه اخیر نشان می‌دهد که فراوانی آلودگی‌های انگلی در مناطق روستایی شایع‌تر است [۲]. در این مطالعه بین آلودگی‌های انگلی و نوع مهدکودک (خصوصی و دولتی) ارتباط معنی‌دار مشاهده شد ($p < 0/05$) در حالی که در مطالعه فاتحی و همکاران چنین رابطه معنی‌داری مشاهده نگردیده است [۹]. میزان کمتر آلودگی در مهدهای کودک خصوصی شاید به دلیل توجه بیشتر مسئولین مهدهای کودک به بهداشت محیط آن و کنترل سلامتی پرسنل شاغل در آنها و برنامه‌های آموزشی بهداشتی بیشتر برای کودکان و ارائه خدمات در جهت رقابت بیشتر با مهدهای کودک دولتی باشد و همچنین سطح تحصیلات و درآمد والدین نیز مؤثر است، به طوری که ماچادو^۲ و همکاران نیز در مطالعه خود درآمد پائین خانواده و تحصیلات پایین والدین را در مراکز دولتی عامل بیشتر ژیاودیا و عفونت‌های کرمی دانسته‌اند [۲۹].

از مهدهای کودک تحت پوشش و توجه به بهداشت محیط و کنترل سلامتی شاغلین مهدهای کودک.

۴- تنظیم برنامه‌های آموزشی جهت پرسنل و مسئولین مهدکودک‌ها و خانواده‌ها در جهت بهبود و اصلاح آداب و رفتارهای بهداشتی.

۵- آموزش رعایت بهداشت فردی در قالب مطالب ساده و جذاب برای کودکان مهدهای کودک و تهیه کتابچه‌های آموزشی برای خانواده‌ها.

تشکر و قدردانی

بدین‌وسیله از زحمات مسئولین محترم دانشکده پرستاری در تأمین هزینه‌های این تحقیق، اداره بهداشتی شهرستان بم و سرکار خانم جوشایی و مسئولین محترم مهدهای کودک شهرستان تشکر و قدردانی می‌گردد.

درخاتمه برای مبارزه و کنترل آلودگی‌های انگلی توجه به راهکارهای ذیل در کشور و به خصوص در شهر مورد بررسی می‌تواند مفید باشد:

۱- کوشش در جهت آشنایی با وضعیت اپیدمیولوژی بیماری‌های انگلی در نقاط مختلف کشور خصوصاً نقاطی که با فقر بیشتر اقتصادی، فرهنگی و بهداشتی دست به‌گریبان هستند که می‌تواند باعث بهبود برنامه‌ریزی برای مبارزه با بیماری‌ها گردد.

۲- از آنجایی که بعضی انگل‌ها بخصوص زیاردیا بیماری‌زا بوده و مهمترین علت عقب‌ماندگی رشد، حداقل در بعضی از جمعیت‌های کودکان می‌باشد، بهتر است مراجع ذی صلاح به‌طور مستمر مهدهای کودک را از نظر رعایت اصول بهداشتی تحت نظر داشته باشند و آزمایش‌های انگل‌شناسی کودکان در بدو ورود به مهدکودک توسط آزمایشگاهی وابسته به بهداشتی شهرستان انجام گیرد و تنها به یک نوبت اکتفا نکرده و به‌طور اجباری در سه نوبت به فاصله یک هفته انجام شود.

۳- بازدید مرتب مربیان بهداشت مراکز بهداشتی - درمانی

منابع

- [۱] اسفندیاری ف. بررسی ارتباط آلودگی‌های انگلی روده‌ای با وضع تغذیه در کودکان ۶۰-۱۳ ماهه شهرستان سیرجان (۶۸-۶۷).
- [۲] بقایی م، دانشور فرزنانگان پ، میرلوحی م و محمودی م. آلودگی‌های انگلی روده‌ای در کودکان روستاهای تحت پوشش خانه‌های بهداشت در شهرستان مبارکه. پژوهش در پزشکی، مجله علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان اصفهان، ۱۳۸۰؛ سال ششم، پیوست ۲، صفحات: ۱۰۷-۱۰۴.
- [۳] بهمن رخ م. بررسی وفور انگل‌های روده‌ای در کودکان مهدهای کودک بهداشتی تهران. مجله بهداشت ایران، ۱۳۷۱؛ سال بیست و یکم، شماره ۱۰۴، صفحه ۵۷.
- [۴] جونز ج. ارتقاء سطح بهداشت از طریق مدارس. مجله بهداشت جهانی، ۱۳۷۲؛ سال دهم، شماره دوم، صفحه ۳۰.
- [۵] دوامی م، خزاعی م، اسلامی‌راد ز، مستوفی م و مدرسی م. بررسی شیوع و عوامل دموگرافیک مؤثر بر آلودگی‌های انگلی در کودکان ۱۳-۱ ساله ساکن در شهرک ولیعصر اراک در سال ۱۳۷۸. ره‌آورد دانش، ۱۳۸۱؛ سال پنجم، شماره ۲، صفحات: ۱۰-۵.
- [۶] شریفی سراسیابی خ. مدنی ع و زارع ش. فراوانی انگل‌های روده‌ای در دانش‌آموزان ابتدایی شهر بندرعباس. مجله پزشکی هرمزگان، ۱۳۸۰؛ سال پنجم، شماره ۴، صفحات: ۳۱-۲۵.
- [۷] ضیاء‌علی ن، مسعود ج، بررسی میزان شیوع انگل‌های روده‌ای و نقش بعضی عوامل دموگرافیک بر روی آنها در بخش مرکزی شهرستان کرمان. خلاصه مقالات دومین کنگره سراسری بیماری‌های انگلی ایران، تهران، دانشگاه علوم پزشکی تهران؛ ۱۳۷۶؛ صفحه ۱۲۹.

- [۸] عطائیان ع، نوریان ع، پایکاری ح و عبدالهی س. تعیین آلودگی‌های انگلی دستگاه گوارش در مهدهای کودک و دبستان‌های زنجان. *مجله دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان زنجان*، ۱۳۷۵؛ سال چهارم، صفحات: ۲۲-۱۶.
- [۹] فاتحی ن، صالحی ش، عبدیزدان ز، سلیمانی ب. شیوع ژیاودیازیس در کودکان مهدهای کودک و ارتباط آن با تظاهرات بالینی و وضعیت فردی - اجتماعی. *مجله علمی دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی اصفهان*، ۱۳۷۹؛ شماره ۱۳، صفحات ۱۷-۱۲.
- [۱۰] فتاحی بافقی ع. مطالعه همه‌گیری انگل‌های روده‌ای و تأثیر آنها بر عوامل رشد جسمی کودک (قد - وزن) در کودکان پیش دبستانی (زیر ۶ سال) شهر یزد. خلاصه مقالات دومین کنگره سراسری بیماری‌های انگلی ایران، تهران، علوم پزشکی تهران، ۱۳۷۶؛ صفحه ۱۴۵.
- [۱۱] قربانی ج. بررسی ارتباط بین وضع تغذیه و آلودگی‌های روده‌ای در کودکان ۶۰-۲۵ ماهه در روستاهای تنکابن و رامسر (۷۰-۶۹). پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته علوم بهداشتی در تغذیه، دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تهران، سال ۱۳۷۰.
- [۱۲] قربانی ر، پازوکی ر، احمدیان ع. شیوع انگل‌های روده‌ای و عوامل مرتبط با آن در کودکان زیر دو سال مناطق شهری شهرستان سمنان. *مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی گرگان*، ۱۳۷۸؛ سال اول، شماره ۳ و ۴. صفحات ۴۵ - ۳۹.
- [۱۳] کشاورز ولیان ح، شریفی ا. شیوع انگل‌های روده‌ای در کودکان ۱۲ - ۱ ساله شهر کرمان در سال ۱۳۷۰. *دارو و درمان*، ۱۳۷۲؛ سال یازدهم، شماره ۱۲۱، صفحات ۱۱ - ۷.
- [۱۴] مراغی ش، سمیع م. بررسی میزان آلودگی با کرمک در مهدهای کودک اهواز به روش گراهام. کتاب رایانه‌ای دومین کنگره سراسری بیماری‌های انگلی ایران، تهران، علوم پزشکی تهران، ۱۳۷۶؛ صفحه ۱۵۵.
- [۱۵] مسیبی م و شاهمرادی ا. بررسی آلودگی‌های انگلی روده‌ای در کودکان کم وزن زیر ۵ سال مناطق روستایی شهرستان برخوار و میمه استان اصفهان. *ره‌آورد دانش*، ۱۳۷۸؛ سال دوم، شماره ۷، صفحات ۳۲-۲۹.
- [۱۶] مظلومی گاوگانی ع. بررسی میزان آلودگی انگل‌های روده‌ای در مناطق روستایی شهرستان تبریز و نقش خانه‌های بهداشت و آب لوله کشی در کنترل آن. پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته انگل‌شناسی، دانشگاه تربیت مدرس، ۱۳۶۷؛ شماره ۳۱۲/۱۳۲.
- [۱۷] نمازی م، بررسی وفور آلودگی به انگل‌های روده‌ای در شهرستان شاهرود سال ۱۳۶۹. پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته انگل‌شناسی، دانشگاه تربیت مدرس، سال ۷۰ - ۶۹.
- [۱۸] نمازی م، واحدیان م. بررسی عوامل مساعدکننده آلودگی به انگل‌های روده‌ای در شهرستان سبزوار. *اسرار*، ۱۳۷۵؛ سال سوم، شماره ۱، صفحات ۳۲ - ۲۳.

[19] Bogitsh BJ, Chennng TC: Human parasitology. 7th ed. Sandiago, Academic press, 1998;P: 85.

[20] Casabona J, Villalbi JR, Garrido P. Giardia lamblia In day care centers. *An Esp Pediatr*.1985; 23(8) :569-572.

[21] Cheng NG R, Castellano Canizales JA, Diaz-Suarez O, Villalobos Perozo RE: Prevalence of giardiasis in day care centers in Sanfrancisco municipality, state of Zulia, Venezuela. *Invest clin*. 2002; 43(4): 231-237.

[22] Desilva N: Intestinal parasitoses in the Kandy area Serilanka, southeast. *Asian J Trop Med Public Health*. 1994; 25(3): 469-473.

[23] Ebrahim GJ: Infections in Day care centers and their control. *J Trop Pediatric* .1989; 35(1): 2-5.

[24] Egger Robert J: Association between intestinal parasitosis and nutritional status in 3-8 year old children in northeast Thailand. *The Journal of Tropical Geographic Medicine* .1990; 19:312-323.

- [25] Gamboa M: Prevalence of intestinal parasitosis within three population groups in Laplata, Argentina. *Eur J Epidemiol*.1998; 14(1): 55-61.
- [26] Keystone JS, Yang J, Grisdale D, Harrington M, Pillon L, Andreychuk R: Intestinal parasites in metropolitan Toronto day care center. *Can Med Assis J*.1984; 131(7): 733-735.
- [27] Kyronseppa H: The occurrence of human intestinal parasites in Finland. *Scand J Infect Dis* .1993 ; 25(5): 671-673 .
- [28] Leclair J: The physical environment. In: Soule BM, Larson EL, Preston GA (eds). *Infections and nursing practice prevention and control*. St. Louis, Mosby,1994; PP:51-54.
- [29] Machado RC, Marcari EL, Cristante S, Crisante V, Carareto CM: Giardiasis and helminthiasis in children of both public and private day care centers and junior and high schools in the city of Mirassol ,Saopaulo State , Brazil. *Rev Soc Bras Med Trop*. 1999; 32(6): 697-704.
- [30] Markell EK, John DL ,Kerotoski WA: *Markell and Voge's medical parasitology* .8th ed. Philadelphia, W.B.Sunders Co. ,1999; PP:23-16,440
- [31] Markell EK, Voge M, John DL: *Medical parasitology*. 7th ed. Philadelphia, W.B. Sanders Co, 1992; PP: 63-69.
- [32] Persson A, Rombol L: Intestinal parasites in refugees and asylum seekers entering the Stockholm Area, 1987-88: Evaluation of routine screening. *Scand J Infect Dis*. 1994; 26(2):199-207.

Prevalence of Intestinal Parasite Infections in the Day Care Centers of Bam

R. Ahmad-rajabi MSc¹*, F. Varzandeh Bs², M. Arab MSc¹, A. Abbaszadeh PhD¹

1- Academic member, Kerman university of Medical Sciences, Kerman, Iran

2- Microbiologist (BSc), Kerman University of Medical Sciences, Kerman, Iran

Background: prevalence of intestinal parasites is one of the important indices of health in any community and combating with these parasites is one of the important parts of national expanded programs in the tropical countries. This study was conducted to determine the intestinal parasites and related factors among Bam's day care centers.

Materials and Methods: In this analytical descriptive study 370 day care center children were selected randomly-stratifyal. Data were collected by means of questionnaire consisting of information such as age, sex, parents' educational level and job, place of living, type of Day Care Center, infant nutrition, weight at birth, and number of children. Two methods were used to detect the presence of intestinal parasites, direct exam and Formalin-ether concentration method at three consecutive times. The scotch tape method was used to examine the *Enterobius vermicularis*.

Results: 47 percent of the subjects were infected by one or several intestinal parasites. The prevalence of intestinal helminths were 3.24% and intestinal protozoa were 43.76%. Contamination rate in boys was 43.1% and in girls it was 56.9% and among the day care centers located in urban and rural areas contamination rate was 51.7% and 48.3%, respectively.

A significant relation was found between place of day care center, parent's educational level and job, weight at birth time, number of children, number of family, and parasitic infections ($p < 0.05$). The relationship between sex, age and parasitic infections was not significant. Most of the infected children were among 6-7 years old.

Conclusion: It is recommended that continuous education for children and their families about personal health must be a criteria in health implementation in day care centers; and at admittance to the day care centers, parasitological tests should be done three times in one week.

Keywords: Intestinal parasites, Children, Day Care Centers, Bam

Corresponding author, tel: (344) 2216180

Journal of Rafsanjan University of Medical Sciences and Health Services, 2002, 2(2): 102-111.